

BAJTÁRSI

LEVÉL

1952. V. évf. 8. sz. levél

45. oldal

Bregenz, 1952. szept. 15.

A VILÁGPOLITIKAI HELYZET ANGLIÁBÓL NÉZVE.

E cím alatt a múlt számunkban jelent meg első közleményünk, amelyben főként az angol belpolitikai eseményeket tárgyaltuk és annak fejleményeit próbáltuk kivetíteni a mi emigráns sorsunkra.

Nézzünk azonban a világ más részeibe is és főként azokra a helyekre, melyek egy harmadik világháború kitörésének csiréit hordják magukba.

I. A koreai háború.

Az angol Intelligence Digest szerint a harmadik világháború addig nem tör ki, illetve az csak a távol keletre fog szorítkozni, amíg a vörös Kína harcra nem kerül az U.S.A.-val. A koreai háborúnak tulajdonképpen ez a célja és ezért nem lesz ott béke, fegyver-nyugvás, mert a hékét a Szovjet nem akarja, de viszont még mindig időt akar nyerni, mert ezidősszerint sínes elegendő atombomba készlete. A vörös kínaiak több mint egy millió embert, 2.000 repülőgépet és 800 tankot vontak össze. Miért? Minden bizomnyal azért, mert azzal támadni akarnak. Egyes amerikai tábormokok szerint a kínaiak olyan fölényben vannak, hogy ha megindítják a nagy offenzívájukat, megtörténhet, hogy az UNO hadereje csatát veszít Koreába. Ez pedig maga után vonná, hogy egész Kelet - tehát India is - Japán kivételével a Szovjet zsákmánya lenne. Csak ez után szánná el a Szovjet magát Európa lerohanására. Erre a tervek között vannak: az orosz három hét alatt érné el a Pireneusokat és két hét alatt a La Manche csatornát, vagyis öt hét alatt elfoglalná Európát. A mai angol lapok szerint Bradley tábornok az U.S.A. öt-csillagos tábormoka / legmagasabb katonai rendfokozat, nálunk tábornagnak felel meg / és vezérkari főnöke kijelentése szerint az orosz ma már képes arra, hogy Európát lerohanja "Russia has the capability to overrun Europe".

A nem rég megtartott orosz politbüro nagytanácsai ülése elfogadta a terveket Európa lerohanására, előbb azonban azt óhajtják, hogy India is kommunista legyen és, hogy vörös Kína harcban álljon az U.S.A.-val. Tehát tekintélyes amerikai erők legyenek lekötve távolkeleten, amikor megkezdik Európa lerohanását. Ördögien ravasz tervek ezek és félelmetesek! Nyugatnak összaszednie kell majd minden erejét, hogy

utját állja a Kreml világhódító terveinek és megnyerje a harmadik világháborút. A jelenlegi halogató, megalkuvó huza-vona politikájukkal ezt soha nem fogják elérni. Megfelejtkeznek arról, hogy az idő nemcsak nekik, hanem ellenfelüknek is dolgozik, de főleg annak, aki azt jobban tudja felhasználni, az pedig nem kétséges, hogy az orosz kitűnően használta fel. 1945-1950 között ugyiszólván az összes atom titkok birtokába jutott, hogy kiknek a jóvoltából, azt ezen cikk olvasói nagyon is jól tudják.

Minden valószínűség szerint a jelenleg folyó és már évről-évről megérvő fegyverszüneti tárgyalások eredménytelenül fognak végződni, mert a fogolycserére vonatkozóan megegyezni nem tudnak. Nem valószínű, hogy az U.S.A. feladja azon álláspontját, hogy akaratára ellenére egyetlen hadifogoly is olyan területre és olyan fenntartóság alá térjen vissza, ahova nem akar. /Milyen különbség 1945. és 1952 között! Emlékezzünk, amikor erőszakkal vonat számára szállították haza menekült véreinket. /A pekingi rádió már figyelmeztette az amerikaiakat és angolokat, hogy a jelenleg folyó titkos tárgyalások az utolsó alkalom a fegyverszünet létrehozására.

Ha ezek a fegyverszüneti tárgyalások eredménytelenül véget értek, a vörös kínaiak - minden valószínűség szerint - még ebben az évben megindítják nagy offenzívájukat. Könnyen megtörténhet, hogy kiszorítják Koreából az UNO haderejét. Ha pedig ez bekövetkeznék, a keleti népek Japán kivételével vörösbe öltöznek és 1953-ban sor kerülhet Európa meghódítására is.

Az előjelek szerint Nyugat most sem fog elébe vágni a terveknek és nem kezd preventív háborút, bár ma még az U.S.A. atombomba fölényével és főleg kedvezőbb hadászati helyzeténél fogva sokkal kisebb veszteség mellett megnyerhetné a harmadik világháborút, mint mondjuk évek múlva, amikor az oroszoknak is lesz már akkora atombomba készlete, hogy vele Amerika népesebb városait és nagyobb ipari településeit rombolni tudja. Mit fog énni akkor Amerikának a győzelem, hogy ha nagyvárosainak fele romokban, lakossága pedig megtizedelve évtizedeken keresztül nehéz munkával, alacsony színvonal mellett kényszerül a rombadöntött Amerikát újból felépíteni és majd csak a jövő generációnak megfelelő életnivót biztosítani? Azok, akik ma Amerika sorsát intézik, idegen, tehát nem amerikai befolyásra nemcsak, hogy elvetik a preventív háború gondolatát, de még a harmadik világháború kitorzását is igyekeznek elodáztatni és az angol hivatalos külpolitikával egyetértően inkább hívei a jelenlegi helyzet megmerevítésének. Nagyon jól tudják azt, hogy a Szovjet legyőzése esetén a nemzeti örök ismét vezető szerephez jutnának Európában s megszüntetnék itt a jelenlegi óriási befolyásukat. Hogy pedig ez így van, tessék elolvasni az atomképek névsorát, ezek egyike sem tartozik fajlag az angol népesoporthoz.

Nem hinném, hogy az idén sorkerüljön Európa meghódítására. Ezt 1953 előtt nem várom, de a legvalószínűbbnek 1954-re gondolom. Az orosz propaganda szempontjából is úgy akarja feltüntetni a dolgot, hogy csak Kína megsegítése miatt avatkozik bele a háborúba, a látszatát is elkerülni akarja annak, hogy imperialista politikát folytat. Nagyon természetes, hogy ha a kínaiak megindítják offenzívájukat, az U.S.A. is kényszerül Kínával szemben erőteljesebb lépésekre /a szárazföld bombázása, tengeri blokád, Chang Kai Chek Formozán állomásozó hadseregének bevetése stb./. Ez viszont a nyílt háborút jelentené Kínával. Az orosz csak erre vár és az U.S.A. viszont azért huza a tárgyalásokat, mert nincs innyáre az, hogy ezidőszinten Kínával háborút viseljen. Ez az oka annak, hogy már egy éve folynak Koreában az eredménytelen fegyverszüneti tárgyalások. Az orosz azonban előbb-utóbb kiugratja a nyulat a bokor-

ból és valószínűleg akkor, amikor a kínaiak komoly sikereket értek el Koreában.

Nehru-a fogadatlan prokátor szerepét játszó indiai miniszterelnök- a napokban főként az U.S.A.-t figyelmeztette, hogy Csoz-ország belép a háboruba, ha a harc eléri Kínát. /Russia would step in if the fighting reached China/ Ugyancsak kijelentette, hogy szerencsétlen dolognak tartja az amerikai légitámadást akkor, amikor folynak a fegyverszüneti tárgyalások. Ez utóbbi kijelentése nem hagy kétséget az iránt, hogy Nehru lesz a legkevésbé az, aki majd megakadályozná Indiának Kína sorsára való jutását.

A koreai helyzet ismertetéséhez tartozik még Alexander angol tábornagy, honvédelmi miniszternek egy angol cirkálón tett látogatása során az ott egybegyűlt tisztek és legénység előtti kijelentése: "Amit Önök ma itt végeznek, az nem más, mint a harmadik világháború főpróbája". /Folytatjuk/

vv. B.K.

A CSENDŐRSÉG ÉS A NÉPIDEMOKRÁCIA.

A m. kir. csendőrség egy kiváló törvényalkotással ez előtt 71 évvel lett életre hívva az európai és így a magya történelemnek is talán leghosszabb békés és gazdaságilag virágzó korszakában.

A Testület szervezését és felépítését nagyszerű s biztos kezek irányították. Bölcs előrelátással a csendőrség intézményét Nagy-Magyarország minden fajú és vallásu magyarjára alapozták. A jelentkezőnél, ha az alapkivánalmaknak megfelelt, nem volt teher-tétel az, hogy szlovák, ruszin, román, német, szerb, horvát stb. nemzetiségű vagy nem volt előny, vagy hátrány egyik vagy másik valláshoz való tartozás. A tisztikarban is bőven akadt egyszerű földműves családból származó és különböző nemzetiségű ember. Nagyon sok kiváló tiszt bölcsőjét csendőr altiszti családban ringatták. Ilyen személyi összetétel mellett és értékes hivatástudat birtokában csendőrségünk az egész nemzet közkinese és büszkesége lett. A közelmúlt Magyarországa a külföld tulnyomó részének elközpélsébe mint feudális állam szerepelt és a csendőrségben az urí önkény kegyetlen kiszolgálóját látták. Nem mérlegelték az ország álla jogi berendezkedését, demokratikus intézményeit, csupán a főnemesi, iparmagnás vagy a nagy egyházi birtokokat látták, pedig ha közelebbről megismerték volna a csendőrségünk berendezkedését, bizony rá kellett volna döbenniök, hogy a "feudálisnak" tartott országnak a csendőrség olyan demokratikus intézménye volt, amit a világ legdemokratikusabb nemzete is büszkén vállalhatna magának. Ha az időgen közzéleny kutatókat tartott volna az ország minden rendű és rangu állampolgárjánál, meglepetéssel vehette volna tudomásul, hogy a kakastollas csendőrökre minden magyar szeretettel, nagyra-becsüléssel és büszkén tekint.

A magyar nemzet huruzába cserztette mélyre gyökereit a csendőr intézmény. Fejldésének aranykorszakában érte el a világ-háboru. Sok kiváló hőst termelt ki úgy a belső, mint a külső fronton. A hosszú és vasztott háboru a csendőrségnél is éreztette e-lőnytelen hatását. Az 1918/19 forradalom pszikos hullámai ezt a kiváló testületet is elértek, de jelentéktelen károkozás után a szennyes ár minden komolyabb következmény nélkül elvonult. A csendőrség az elkövetkező 25 évben hatalmas fejlődésnek indult. Valóságosan korszerű és szakszerű közbiztonsági intézménye lett az országnak, amit előszeretettel tanulmányozott a külföld.

Fejldésének magas színvonalán érte a második világháboru. A nagyon súlyos és felfokozott teljesítményeket igénylő viszonyok között a közbiztonsági szolgálat ellátása mellett az ország hatá-

rain, majd a belső országrészekben harcolnia kellett a magyar tör-
ténelen legbrutálisabb és legveszedelmesebb ellenségével. Elégsé-
ges rámutatnom azokra a harcokra, amiket a csendőr egységek Buda-
pest gyűrűjében és Nyugat-Magyarországon vívtak. Ezek a hősi és nem
egyenlő feltételek mellett vívott harcok örökbecsű értékei a ma-
gyar hadtörténelemnek.

1945 év Husvétjének Nagypéntekjén megásták a nemzet sirját.
A magyarságtól teljesen idegen, de zongorés magyar neveket viselő
moszkvai delegátusok legelőször a csendőrség intézményét igyekez-
tek teljesen felszámolni. Ugy bel, mint külföldön megindult a haj-
za a Testület tagjai ellen. Megkezdődött az aljas propaganda had-
járat. Nem számított, ki, mikor és milyen körülmények között volt
csendőr, ha egyszer letette a csendőr ösküt, megbocsájthatatlan bünt
követett el és felelősségre vonták. A külföld előtt bemocskolták
a csendőr nevet annyira, hogy az emigrációban nem volt ajánlatos
ezt a hivatást bevallani, aminek döntő bizonyítékai az IRO-nál va-
ló igazolási küzdelmek és a kivándorlásoknál támasztott majdnem
elháríthatatlan nehézségek, amik még senki sem multak el teljesen.

A zsidók deportálásával kapcsolatos csendőr karhatalmi
ténykedésekről koholt aljas vádakát még ma sem sikerült a világ
köztudatából teljesen kiirtani. Ma azonban a hét éves időtávlatból
kezdenek másként látni. A Rákosi-Róth, Gerő-Grün, Révai-Rozencweig,
Péter-Auspitz Gábor, Vass-Weisz stb. moszkvai "lovagok" tesznek
tanúságot a magyar csendőrség értéke mellett, mikor a menetrend-
jük első állomásává tették a csendőrség tökéletes kiirtását! Mi-
ért? Mert hamisíthatatlan magyar népi intézmény és minden megzo-
dulásában, ténykedésében a magyar alkotmány és népi érdekek ren-
dithetetlen öre volt. Rákosi-Róthék szénében ez volt csendőrségünk
megbocsájthatatlan büne és egyben képzelt terveik megvalósításának
legfőbb akadály.

Csendőrök! A Titeket annyira jellemző helyes ítélőképessé-
g birtokában kétséget kizáróan megállapíthatjátok, hogy nem a
zsidók kitelepítése körüli eljárásokat következménye a nagymultu
és értékű Testület kiirtása, hanem azért kellett azt feldolgozni,
gyökeresig kiirtani, mert a legdemokratikusabb népi intézmény volt.

Ennek az intézménynak még az ideiglenes megtűrése is na-
gyon, vagy teljesen megzavarta volna a kommunista tervek végre-
hajtását.

Dacára annak, hogy a Rákosi-Róthék uralmának nagyon sok
csendőr martirja van már is és az otthon még életben lévő csend-
őrök és családtagjaik felmérhetetlen szenvedéseken esettek át, meg-
győződésen, hogy minden szempontból előnyösebb az a Testületre,
hogy így történt. Képzeljük el annak a helyzetnek érzelmű és er-
kölcsei következményeit, ha tényérsaphis csendőrségnek kellene kar-
hatalmat szolgáltatni a deportálásoknál és a becsületlen magyar
tömegek elsorvasztásánál! Még a gondolata is borzalmas!

Csendőrök! A világ minden részében adjon Nektek erőt az a
tudat, hogy különbség nélkül Benneteket vár a magyar nép, mert na-
gyon jól tudja és érzi, hogy addig nem lesz szabad, amíg fel nem
tűnik a kakastollas járőr a falu és tanya határán. Erre a nagy fel-
adatra felkészülni itt az emigrációban csak fegyelmozgettséggel
és egységesen lehet. Ezt az otthoni magyarság nemcsak kérheti, de
joggal meg is követelheti az ő csendőreitől! Biztosan tudom, hogy
nem fogja csalódás érni a magyar Nemzetet.

..

Árdánházi.

"Csak az tartozik a nemzethez, aki a nemzeti feladatokat is vállalja."
gr. Teleki Pál

VÁLASZ BATA ÖRM. BAJTÁRSUNK CIKKÉRE.

Nem vagyok író ember, de megtépzott kis "családunk" lapja legutóbbi számában közzétett írása folytán olyan érzések támadtak bennem, melyek arra ösztönöznek, hogy válaszoljak Önnek kedves Bajtársan.

Különösen megfogott cikkében idézett az a példázat, amelyet első őrsparancsnoka mondott, hogy nem az a nérvadó vajon ki milyen munkát végez, hanem hogyan végzi azt.

Ebből a kis emlékezésből az is kitünik, hogy Ön nem felejt és hálával gondol az "öreg"-re, akik oktatták, nevelték, hogy igaz csendőrré válják. Milyen jól esik ilyesmit olvasni a mai hálátlan világban!

Hogy mennyire fején találta a szegyet első őrsparancsnoka, az kitünik itt az enigrációban is; egyesek, de hála Istennek ezek a kevesebbek, csak azon törik a fejüket, hogyan lehetne majd, ha arra újból lehetőség nyílik minél kevesebb fáradtsággal és felkészültséggel mielőbb, minél magasabb rendfokozatot elérni. Már itt az enigrációban szeretnének eltörölni mindent, ami törtető szándékuknak, vagy ahogyan írja "jogtalan érvényesülésük"-nek, valószínűük szerint utjában állt, vagy áll.

A nagy többségnek, akiket az Ön jóenlékü őrsparancsnoka úgy jelöl meg, "jó favigó volt", inkább az okoz álmatlan éjszakákat, hogy Uramisten, hogyan fogjuk mi kevés "céhbeli" megmaradtak elvégezni a ránk zuduló feladatokat, ha majd a jó Isten hazaségit azok közzé, akik bennünket várnak. S milyen nagy lenne a csalódásuk, ha azt tapasztalnák: Oh, hát ezek nem a régick!

Nem lesz talán érdektelen emlékezetbe idézni "öreg" Szabályati Szabályzatunk néhány időszerű gondolatát! Mit is mond csak többek között az egyik elfelejtett fejezetében:

"Ahol nincs kicsinyes irigykodás és rosszakarat az érdemesebbel, nincs gőg és lekicsinylés a kevésbé jelessel szemben, ahol az alárendeltekkel való bánásmód jóakaró és igazsá-

sos, ahol az egyenlő ranguak érintkezése valóban bajtársias, a feljebbvalók iránti magaviselet őszinte és tisztelettudó, ahol minden ügyet a kellő helyen intéznek el, ahol illetéktelen befolyáshoz sohasem folyamodnak és belső kérdéseket nem huzdolnak a külső világ elé és, ahol a kölcsönös bizalomhoz még az a nemes törekvés is fog járulni, hogy a szerzett dicsőséget gyarapítsák...

ott terni legáldásosabb gyűlöletét a

KÖZSZELLEMEK ÉS EGYETARTÁS!

Érdemes ezeken az örökértékű igazságokon elnélyedni, különösen a mai áldatlan viszonyaink között.

Köszönöm Önnek kedves Bajtársan, hogy ilyen gondolatokra késztetett.

.-.-

Zyád.

ESZTER.

/folytatás/

Baloghák tőszomszédjában lakott Tanító Balázs, akit csak "Hirtelennek" hívtak. Nagy darab ember, józan, munkás, szorgalmas, akit azért hívtak így röviden, mert egy nagy baja volt: hirtelen haragu. A hirtelen haragu rendszerint hamar meg is bocsájt, nem így Balázs Gazda. Még Balogh életében egy, a megvén levő villanyél vastagsága akácfát vágott ki, amiért Hirtelen úgy meg haragudott, hogy a két család azóta nem beszélt egymással.

Ez is rendjén lett volna, Elbirná az ember, ha muszály! Csak ne lenne a legszebb muskátlis ablaka Hirtelenéknek...

./.

Csak ne Eszter gondolná a muskátlikat, csak ne volna oly nálytűzi a szeme, oly kívánatosan piros az ajka, csak ne nézne Gyurka után titokban lopva s vágyódó szerelennel. Csak ne Eszter öntöznék a muskátlikat, sokszor könnyével s épp akkor, amikor Gyurka utja arra vezet. Ezt nem lehet kibírni!

Szólni, nyíltan beszélni Balázs gazdával, elmondani mindent? Lehetetlen! Lehetetlen, mert először is áll a harag. No meg azért sem, mert Eszter után sokat jár a Fekete János. Ő is egyetlen gyerek, mint Eszter. Gyurka olyan mint a szálfa. Napbarnította szép arcát, csak a bánat festette most fakóra. Fekete János vidám kis emberke, gömbölyű, mint a nyári piros alma. Csak... kicsi. Eszternek a válláig is alig ér. -De földje, az Balázs szemében nagyra növesztette.

-Jó gazda ez a János. Olyan szép ökrei senkinek nincsenek. Buzája a legjobb a határban. A házát az öreg Fekete most veteti cserépre. Új házhoz, új asszony dukál. Új házban, új asszony úgy áll, mint gerle a párjával. -

Ilyen és hasonló biztatgatások hangzottak el Balázs gazda szájából Eszternek számára.

Egyszer csak azt beszéltek a faluban, el is gyűrűzködtek, de csak titokban. Ennek is van fél esztendeje.

Felhő Ferkónak ettől kezdve ment jól az ipar. Ritka este volt, hogy ne huzta volna Gyurkának, sokszor bele a késő éjszakába. Többször volt már az is, hogy még a vasárnapi misére hívó harangszó is ott találta.

...Itt hagyom a falutokat nem sokára... Csak egy ablak ki ne nyíljon... Csak egy kis lány fel ne sirna majd utánam, énekelte Gyurka vadul és rendesen ő is a kocsma asztalra dőlve zokogta a bánatát, amint Fekete Ferkó oly szívéhez szólóan huzta.

-Édesanyám! Én csak tönkretenném magamat is, nagukat is. Ezt az életet itt és így én nem bírom tovább! Józsi öcsém, aki csak egy évvel fiatalabb, rendes ember, mindent ellát már. Én elmegyek, mielőtt magamban, avagy másokban is kárt tennék. -

Üzv. Balogné lassanként már rájött fia betegségére. Mindent tudott.

-Menj Fiam! Maradj becsületes! Végezd el a dolgodat ott is úgy, mint végezted itthon! Megértelek. A távolság, mely elválaszt Esztertől, meggyógyít. Ha meggyógyultál, gyere haza öreg Anyához! -

Másnap már a vonat robogott Gyurkával.

Három évig nem jött haza. Csak Anyjának írt, ő válaszolgatott neki vasárnap délután, litánia után.

Egy kora nyári napon fiatal, dőlő, egyenruhás legény szállt ki a vonatból. Az egyenruha úgy feszült rajta, mintha a szabó-mesterwisz-gára készítette volna. A hajtókáján szakaszvezetői rendfokozat ékeskedett. Az állomásról egyenesen Balogné portájára igyekezett. A faluban, ahol áthaladt, de sok ablak nyílt ki utána...

Üzv. Balogné alig hitt a szemének; így néz ki a fia angyalbőrben? Fiát végignézi, tapogatja a ruháját, a csillagokat...

Istenem, csak hogy ezt is megértem!

-Azért jöttem Édesanyám, hogy megmondjam, nem jövök haza. Nem gyógyultam meg, mert most még betegebb vagyok. Most hivatásomba szerettem bele, de gyógyíthatatlanul. -

-Jól teszed Fiam! -

Lassanként mindcéről előjön a szó. Beszélgetnek. Egyik kérdés a másik után.

Szeretett volna valamit mindjárt kérdezni, de mégis várt a kérdéssel. Csak a szívére érezte a torkában, ki kellett jönni a kérdésnek, mert tán meg is fullad...

-Édesanyám, mi van Eszterrel?-

-Valakire vár Fiam, Fokote Jánosnak visszaadta a gyűrűt, amint halottan, már vagy egy éve.-

Gyurka az élébe tett ételt nem győzte eléggé gyorsan onni. A szeme, azon keresztül a szíve nevetett, kacagott.

-Édesanyám, ilyet aztán nem főz én más senki.-

Éppen a kapuban bucsuzkodott Gyurka édesanyjától, meg a testvéreitől, elválva majdnem feldöntötte a pont odaérről Hirtelen Balázst.

-No szép tárod Gyurka, még csak át sem néztél hozzánk!-

-Nem volt időm Balázs bátyán, mert csak egy napra jöhettem, most meg már indul a vonatom.-

-Pedig vártunk nagyon! Nemcsak mi, hanem a muskátlis ablakok is.-

-Ha legközelebb jöhettek, átme gyök.-

Addig meg mondja meg Eszternek, az új nőtán most is az: Nem vár hiába, aki visszavár...

KÖZLEMÉNYEK. HIREK. SZERKESZTŐI ÜZENETEK!

Vezetőségi tájékoztatót csatolunk ezen számunkhoz minden első Bajtárs részére. Tanulmányozzák át ezt behatóan a lelkiismeretük szavára hallgatva döntsenek saját jövőjükről. A "Nyilatkozat"-ot aláírás után mielőbb küldjék meg rendeltetési helyére.

A valóban magyar esendőnek büszkén kell vallania hivatását még a sanyaru emigrációban is, mert ezzel nemcsak saját magának, hanem a magyar Nemzet és Haza érdekében is innáron jó szolgálatot tesz.

A traunfelli első tábor volt parancsnoka isnételten beadvánnyal fordult az illetékes amerikai katonai hatóságokhoz az ott hadifogságban volt első egyének járandóságainak kifizetése végett.

A f. évi augusztus 20-án kelt választat tartalmazza: "Kérésére közöljük Önnel, hogy azoknak a volt hadifoglyoknak a kártalanítására, akik 1947. október 31-én nem voltak osztrák állampolgárok, illetve, akik a "népinémet" vagy "hontalan" személyek fogalma alá esnek, még nem történt intézkedés.

Amint ez irányban határozatot hoznak, azt a sajtó és rádió útján kihirdetik."

Ez ügyet állandóan felszínen tartjuk és érdenleges intézkedés esetén az érdekelte Bajtársainkat haladéktalanul értesítjük.

Ausztráliából írja egyik Bajtárs: "Igazán csodálatos, hogy a B.L. olyan szépen tudja megfogni a lelkeket, amint a világ minden részéből megnyilvánuló hűség-nyilatkozatokból ragyogóan tűnik előnk.

Köszönjük a kenény, megalkuvás nélküli hitet sugárzó leveleket, amelyek mindig megráznak és felrésznek valamennyiünket, akikben ha nem is lángol, de parázs alatt szunnyad a hit, hogy még szolgálhatjuk sokat szenvedett Hazánkat. Adjon az Isten erőt, egészséget a harc sikeres befejezéséhez."

Ezton köszönjük és nyugtázzuk az Ön. 26. hozzájárulását a B.L.-re.

Kanadai Bajtársaink kezdenéyzésére az oda befizetett irógóp beszerzésére vonatkozó újbbi összegeket az alábbiak szerint köszönettel nyugtázzuk: Hamilton: G. J. \$/5. és E. L. \$ 1. -Buffalo: V. Zs. \$/ 1. -Galgary: dr. K. Gy. \$ 1. -Montreal: Cs. F. \$ 1. -Hamiltoni csoport: \$ 4. -Vald'or: Sz. J. \$ 1. -

A franciászági Segítő Alap p'ntáráshoz 1952. július hóra 100 /egy-száz/ franknak befizetését az alábbiak szerint nyugtázzuk: Bajor Ferenc, Horváth Imre, Dajka István, Sallós Ferenc, Jánhor János, Tólos László, Kovács János, Fekete Gábor, Hőgye Mihály, Molnár János, Németh István, Tóth József, Bata József, Kovács Ferenc, Szakács Sándor, Bókési Gábor és Czimbalmos József.

Tóth József, Bata József és Kovács Ferenc május és június hóra utólag befizettek, Molnár János április, május és június hónapokra fizette be pótlólag a hozzájárulást, Hőgye Mihály, aki csak most értesült a Segítő Alapról, március, április, május és június hónapokra befizette hozzájárulását.

1952. augusztus hóra befizettek: Kovács János, Fekete Gábor, Horváth Imre, Tólos László, Bajor Ferenc, Czimbalmos József, Dajka István, Jánhor János, Németh István, Sallós Ferenc, Bókési Gábor és Szakács Sándor. Juhász István utólag fizetett be 100 /egy-száz/ frankot.

"A esondörtség és a népidenokrácia" c. cikket a "Magyar Szabadság" Londonban 1. hóban megjelent magyar újságból vettük át teljes egészében. Köszönjük a cikk szerzőjének magyar esondör szívünknek jóleső elismeréséért. Megnyugtatójuk, hogy a magyar esondörben egyetértő jó magyarok esondörökben fog esondörni. -

Molnár Bélánt bajtársunk múlt hó 23-án St. Pierre d'Allevard-ban házasságot kötött Fallagi Rózsikával. Bajtársai szeretettel kívánunk minden jót az új párnak és tartós boldogságot.

A niagero-fallsi, weilandi és delhii újonnan alakult eső csoportok minden tagját esondör bajtársi szeretettel üdvözljük. Kívánunk áldozatkész és esondör munkásságukhoz sok sikert. Minden kezdet nehéz! De a magyar esondör szívossága, akarat-készsége, hivatástudata urrá lesz a nehézségeken és a közös esél érdekében végzett kiváló munka elnyeri megérdemelt jutalmát.

Génius J. Kanada, Bajtársunkat szeretettel külön köszöntjük, 25 évvel eselőtt távozott a Földületről és régen kivándorolt a most mégis felvett a kapcsolatot az újbban kivándorolni kényszerült eső bajtársakkal. Tegyen továbbra is az esondörtartás lelkes hirdetője s esondör áldozatkészességével mutasson jó példát azoknak, akik könnyen feladni készülnek a múltat és hagyományait. Munkásságát jutalmazza a jó Istom esondörösökkel.

SKRIPT-KÉZIRAT! KESZTŐSÉGE: B r o e n z, Lager Vorloster, Baracke 2.

DRUCKSACHE.

An Herrn Dr. REKTOR BELA

1795-East 65

Cleveland 3.

Ohio. USA

Kanadai Bajtársaink kezdeményezésére az oda befizetett irógép beszerzésre vonatkozó újabb összegeket az alábbiak szerint köszönettel nyugtázzuk: Hamilton: G.J. \$/5. és E.L. \$ 1.-Buffaló: V.Zs. \$/ 1.-Calgary: dr. K.Gy. \$ 1.-Montreal: Cs.F. \$ 1.-Hamiltoni csoport: \$ 4.-Vald'or: Sz.J. \$ 1.-

A franciaországi Segítő Alap pénztárosához 1952. július hóra 100 /egy-
ezáz/ frankot befizetését az alábbiak szerint nyugtázzuk: Bajor Ferenc, Horváth Imre, Dajka István, Sallós Ferenc, Jánber János, Tólos László, Kovács János, Pekete Gábor, Högye Mihály, Molnár János, Németh István, Tóth József, Bata József, Kovács Ferenc, Szakács Sándor, Békési Gábor és Czibalmos József.

Tóth József, Bata József és Kovács Ferenc május és június hóra utólag befizettek. Molnár János április, május és június hónapokra fizette be pótlólag a hozzájárulást. Högye Mihály, aki csak most értesült a Segítő Alapról március, április, május és június hónapokra befizette hozzájárulását.

1952. augusztus hóra befizettek: Kovács János, Pekete Gábor, Horváth Imre, Tólos László, Bajor Ferenc, Czibalmos József, Dajka István, Jánber János, Németh István, Sallós Ferenc, Békési Gábor és Szakács Sándor. Juhász István utólag fizetett be 100 /egy száz/ frankot.

"A csendőrség és a népidemokrácia" c. cikket a "Magyar Szabadság" Londonban 7. hóban megjelent magyar újságból vettük át teljes egészében. Köszönjük a cikk szerzőjének magyar csendőr szívünknek jóleső elismerését. Megnyugtató, hogy a magyar csendőrségben egyenlően jó magyarok és nemzetünkben fog csalódni.

Molnár Bélát bajtársunk múlt hó 23-án St. Fiorre d'Allevardi-ban házasságot kötött Pallagi Rózsikával. Bajtársai szeretettel kívánunk minden jót az új párnak és tartós boldogságot.

A nigere-iellsi, weilandi és delhi újonnan alakult első csoportok minden tagját csodálatos bajtársi szeretettel üdvözljük. Kívánunk áldozatkész és buzgó munkásságukhoz sok sikert. Minden kezdet nehéz! De a magyar csendőr szívóssága, akarat-készsége, hivatástudata urrá lesz a nehézségeken és a közös cél érdekében végzett kiváló munka elnyeri megérdemelt jutalmát.

Gérus J. Kanada Bajtársunkat szeretettel külön köszöntjük. 25 évvel ezelőtt távozott a Testületből és régen kívándorolt s most mégis felvette a kapcsolatot az újabb kívándorolni kényszerült első bajtársakkal. Legyen továbbra is az összetartás lelkes hirdetője s önzetlen áldozatkészségével mutasson jó példát azoknak, akik könnyen feladná készülnek a múltat és hagyományukat. Munkásságát jutalmazza a jó Isten bőséges áldással.

MANUSKRIPTKÉZIRATI KISENDEL, ADRESSE-CIM:

B. I. SZERKESZTŐSÉGE: Brezonz, Leger Vorkloster, Baracke 2.

DRUCKSACHE

An Herrn Dr. REKTOR BELA

1795-East 65

Cleveland 3.

Ohio. USA